

Το φυσικό της περιβάλλον της Νότ. Εύβοιας έχει σχεδόν εξαφανισθεί, οι αρχαιότητες σε πολλές περιπτώσεις έχουν καταστραφεί, ο κοινωνικός ιστός έχει διαρραγεί. Η τοπική οικονομία είναι σε μόνιμη πτωτική πορεία. Το μόνο που έχει υπέρμετρα αναπτυχθεί είναι η διαπλοκή, τα συμφέροντα μεγάλων επιχειρηματικών κύκλων και πολιτικών προσώπων και η χαλάρωση της συνειδήσεως προσώπων της τοπικής κοινωνίας

Ερώτημα και απορία: Μα πότε το είχαν ετοιμάσει; Πριν την φωτιά ή όσο ακόμη έκαιγε η φωτιά; Δείτε το στην εικόνα 1 και από κάτω ακριβώς ο τίτλος που φέρει ακόμη το αρχείο (την 28/9/2022). (Εικόνα 1) Το Βόρειο κομμάτι του νησιού μας έχει ήδη περάσει στη μνήμη μας, τόσο για τους ντόπιους, όσο και για τους επισκέπτες, σε τελική ανάλυση για όλους όσους είχαν αγαπήσει αυτά τα θαυμαστά σε ομορφιά μέρη.

Τι μένει πλέον σε αυτό το ταλαιπωρημένο νησί; Μένει το κέντρο του, η Κεντρική Εύβοια, από Δίρφυ-Στενή μέχρι Κοτύλαια-Κύμη και Σέτα-Ερέτρια. Ένας τόπος, με το μοναδικό δάσος ελάτων σε ολόκληρο το Αιγαίο, ένας τόπος με πανευρωπαϊκή περιοχή για τα πουλιά (Σημαντική Περιοχή για τα Πουλιά GR11), μια από τις σημαντικότερες περιοχές Natura της Ελλάδας (Ζώνη Ειδικής Προστασίας GR2420011 «Ορη κεντρικής Εύβοιας, παράκτια ζώνη και νησίδες»), το μεγαλύτερο σύμπλεγμα σπηλαίων-καρστ (5) στη χώρα, και ο υδροδότης του μεγαλύτερου μέρους του νησιού. Εδώ πλέον έχουν βρει καταφύγιο τα ζώα και τα πτηνά που στο Νότο τα κυνήγησαν οι Α/Γ και στον Βορρά η φωτιά. Εδώ υπάρχει η ζωντανή μήτρα που εντός της κρατάει τα 1.400 είδη φυτών (πολλών ενδημικών) (6) που θα δώσουν κάποτε πάλι ζωή στον Βορρά και στον Νότο.

Τον τόπο αυτό ήδη πριν την καταστροφή του περσινού Αυγούστου χιλιάδες πολίτες και 130 συλλογικοί φορείς είχαν ζητήσει να γίνει εθνικό πάρκο. Και τώρα που η ανάγκη προστασίας αυτού του τόπου έχει αναχθεί σε ζήτημα ζωής και θανάτου για ολόκληρο το οικοσύστημα του νησιού, αλλά και για τον πολιτισμό και την κοινωνία του,

τώρα λοιπόν που όλοι θα πιστεύουν ότι οι τοπικοί παράγοντες και κυρίως το ίδιο το ελληνικό κράτος και τα αρμόδια υπουργεία ή υπηρεσίες (πχ Δασικές διευθύνσεις και Δασαρχεία) θα τον προστατεύουν απόλυτα και καθολικά, τώρα λοιπόν, προχώρησαν στην αδειοδότηση του μεγαλύτερου συμπλέγματος ΑΣΠΗΕ στην χώρα, συμφερόντων ΕΛΛΑΚΤΩΡ-ΕΡΡΡ-Βαρδινογιάννη. Όλα τα προηγούμενα γίνονται κόντρα στις περισσότερες από 25 Ενδικοφανείς Προσφυγές εναντίον του έργου, άνω των 10 Αιτήσεων Ακυρώσεως ενώπιον των Διοικητικών Δικαστηρίων (ΣτΕ κα) και κυρίως: περιφρονώντας και ρίχνοντας στον κάλαθο των αχρήστων την Διαδικασία των Δημόσιων Διαβουλεύσεων, όπου για πρώτη φορά στην Ελλάδα υποβλήθηκαν περισσότερα των 2000 αρνητικών σχολίων, Δ11 και τεκμηριωμένων επιστημονικά απόψεων. Δείτε στην εικόνα 2 μία αφίσα που κυκλοφόρησε στο νησί και με την δύναμη της εικόνας παρουσιάζει όλη αυτή την υπόθεση. (Εικόνα 2) Υπό το πρόσχημα της ανάγκης των ΑΠΕ, των ψευδών ισχυρισμών περί φθηνής ενέργειας, άλλων επιστημονικοφανών προτάσεων και μίας λάγνας πράσινης αναπτυξιακής προπαγάνδας, μας έχουν καταδικάσει σε περιβαλλοντικό θάνατο. Μπροστά στην τελική και ολοκληρωτική καταστροφή του τελευταίου τμήματος του νησιού μας, αισθανόμαστε κατάθλιψη και σαν να πάσχουμε από βαριά αρρώστια... Μπροστά μας ανοίγεται το δίλημμα της ολικής καταστροφής της Εύβοιας ή το θαύμα μιας επαναστατικής εξανάστασης πολιτών, που θα μας δώσει πίσω τον τόπο μας και την ζωή μας.

* Ο Δημήτριος Δούκας Σουφλέρης είναι δικηγόρος, επιμ/θείς στο ΕΚΠΑ στη Βιώσιμη Ανάπτυξη και το Περιβάλλον, Imperial College Clean Power Professional Certificate

Παραπομπές

- 1) Δείτε το eteriaperivallontoskimis.blogspot.com/2020/10/blog-post.html (προσβάσιμο την 26/9/2022)
- 2) Δείτε τα στοιχεία για τον Δήμο Καρύστου και μόνο στο eteriaperivallontoskimis.blogspot.com/2022/09/62022.html (προσβάσιμο την 26/9/2022)
- 3) Βλ. diazoma.gr/cultural-routes/northern-evia
- 4) Αναλύεται το ζήτημα στο 2ο μέρος του ντοκιμαντέρ ΤΟ ΣΧΕΔΙΟ, των Ν. Ψαρρού και Ι. Λαζάρου, που φέρει τον υπότιτλο Πάρτυ Συνεργειών και μετά από προβολές σε πολλά μέρη της Ελλάδας πολύ σύντομα θα είναι ελεύθερο στο διαδίκτυο.
- 5) Για το θέμα βλ. τα Θ. Θεοδοσιάδης, Κοτύλαια-Ξηροβούνι-Σκοτεινή. Ένας μοναδικός Γεώτοπος στην Κεντρική Εύβοια. Γεωπάρκο ή Αιολικό Πάρκο; και Δελτίου Τύπου του ΣΠ.ΕΛ.Ε.Ο. για το α/π στα Κοτύλαια 13/5/2020
- 6) Τρίγκας Παναγιώτης, Συμβολή στη μελέτη του ενδημισμού της κλωρίδας της νήσου Ευβοίας, διδακτορική διατριβή, Πάτρα 2003.

Λάβαμε...

Αναστολές εργασίας: Ποιος ευθύνεται;

της Αγγελικής Παπαζάνη*

Οι ντροπιαστικές αναστολές εργασίας των υγειονομικών εξακολουθούν να ταλανίζουν την ελληνική κοινωνία καταρρακώνοντας ακόμα περισσότερο το Ε.Σ.Υ –ή ό,τι απέμεινε από αυτό– και θέτοντας σε άμεσο κίνδυνο τις ζωές χιλιάδων ασθενών που μπορούσαν να έχουν αποτελεσματικότερη περίθαλψη. Και ενώ τα κέντρα εξουσίας επιδίδονται σε μια προσπάθεια να υποβαθμίσουν το γεγονός μιλώντας για ένα μικρό αριθμό εργαζομένων και ελάχιστους ιατρούς, ενώ επαναλαμβάνονται δικαιολογίες του τύπου «για το καλό τους» και ενώ μεγαλόσχημοι συνδικαλιστές προσπαθούν να εκτρέψουν τον αγώνα των υγειονομικών, οι τελευταίοι συνεχίζουν –παρά τις αντίξοες συνθήκες– να αποτελούν την πιο γνήσια εστία αντίστασης...

Έχουν περάσει δεκατρείς μήνες. Δεκατρείς μήνες ασταμάτητου αγώνα, οργανωμένου και παθιασμένου! Δεκατρείς μήνες με πορείες, απεργούς πείνας, συστηματική αρθρογραφία, δημιουργία σωματείων, αυθόρμητες εκδηλώσεις, απώλειες...

Κι όμως! Γιατροί, νοσηλευτές και προσωπικό εξακολουθούν να παραμένουν εκτός νοσοκομείων και δομών. Εξακολουθούν να υφίστανται μια παρέκκλιση που δεν είχε ποτέ νόημα! Εξακολουθούν να είναι θύματα ενός αφηγήματος στο οποίο «έβαλαν πλάτη» πολλοί. Με πρώτη και καλύτερη την επιστημονική κοινότητα που συνέβαλε τα πλείστα στην καθιέρωση μιας Ιατρικής που πόρρω απέχει από τις ιπποκρατικές και ανθρωπιστικές αρχές, που ευτελίζεται καθημερινά στα τηλε-παράθυρα τρομοκρατώντας και παραπλανώντας, αποποιούμενη την ανθρωπιστική αποστολή της.

Δεν ήταν, όμως, μόνο η επιστημονική κοινότητα και οι γνωστοί τοις πάσιν εκπρόσωποί της. Ήταν και η συντριπτική πλειοψηφία του πολιτικού κόσμου που επέδειξε μια ανεξήγητη εκ πρώτης όψεως επιθετικότητα ή αδιαφορία απέναντι σε όλους όσους δεν ακολουθήσαν την επίσημη εκδοχή. Και αυτό βέβαια δεν θα ξένιζε, αν αφορούσε τους εκπροσώπους της συντήρησης. Η... αποκάλυψη ήταν η στάση του λεγόμενου «δημοκρατικού τόξου», των «προοδευτικών» αυτού του τόπου, που ξαφνικά στάθηκαν απέναντι σε όλους εκείνους που όρθωσαν το ανάστημά τους όχι εκ του ασφαλούς αλλά με κόστος την επιβίωσή τους! Ανεξήγητη (ή μήπως όχι;) η πίεση που ασκούσαν τα αριστερόστροφα και αριστερά κόμματα για μέτρα σκληρότερα, άνευ υγειονομικού οφέλους (όπως άρχισε από νωρίς να διαφαίνεται).

Ανεξήγητη η αδιαφορία για την κατάφωρη παραβίαση των εργασιακών δικαιωμάτων των οποίων παραδοσιακά η Αριστερά φιγούραρει ως θεματοφύλακας. Ανεξήγητη η αποποίηση του δικαιώματος της Αυτοδιάθεσης καθώς η αριστερή πλάστιγγα φαίνεται ότι γέρνει προς την προάσπιση μιας απρόσωπης δημόσιας υγείας, ακόμα κι αν αυτό προϋποθέτει τη συντριβή του ατόμου. Ανεξήγητη σιωπή... Ανεξήγητη ταύτιση με ένα συντηρητικό αφήγημα... Ανεξήγητη θεοποίηση της Επιστήμης που λατρεύεται ως δόγμα (άραγε αυτό το δόγμα δεν μπορεί να αποτελέσει ένα καινούργιο όπιο των λαών;) Ακόμα και τα πιστοποιητικά, απομεινάρια άλλων σκοτεινών εποχών, δεν φάνηκαν να ξενίζουν τους «επαναστάτες» του συστήματος, που δεν δίστασαν να μπουν σε χώρους μόνο για «καθαρούς», ξεχνώντας κάποιους άλλους χώρους που στο παρελθόν φιλοξένησαν τους «μιαρούς» και «επικίνδυνους» για τον λαό κομμουνιστές. Κι όλα αυτά, για την υγεία και την ασφάλεια! Καθόλου ανεξήγητη η στάση της άλλης άκρης του συστήματος, της σκοτεινής, που άδραξε την ευκαιρία να βγει από το καβούκι της προς άγναν ψήφων, διευκολύνοντας το σύστημα να αμαυρώσει τον τίμιο αγώνα των μη προσαρμοζόμενων. Έτσι, οι σύγχρονοι αγωνιστές στιγματίστηκαν ως «ακροδεξιοί» και η Αριστερά αποκτούσε ένα βολικό άλλοθι που της επέτρεπε να δικαιολογή τη στάση της. Γιατί το σύστημα έτσι κάνει... τις δουλειές του!

Είναι όμως μόνο ο επιστημονικός και πολιτικός κόσμος υπεύθυνος για τη διαιώνιση αυτής της μεγάλης κοινωνικής αδικίας; Και βέβαια όχι! Χωρίς τις πλάτες του λαού δεν θα μπορούσε να γίνει τίποτε!

Η ευθύνη βαραίνει τον καθένα μας ξεχωριστά και όλους μαζί. Είναι κατανοητό ότι ο φόβος του θανάτου παραλύει τον άνθρωπο. Κανείς μας δεν είναι ή δεν αισθάνεται άρρωτος. Όμως, έχουν περάσει δύο χρόνια! Και η πραγματικότητα στέκεται απέναντί μας... γυμνή και μας κοιτάει στα μάτια. Δεν έχει τίποτε πια να κρύψει!

Είμαστε όλοι υπεύθυνοι! Συμβάλλαμε όλοι σε αυτό! Με την αδιαφορία μας! Με την σιωπή μας! Με την ανάγκη μας να προσποιηθούμε ότι δεν άλλαξε τίποτε! Με την αμάθειά ή ημιμάθειά μας! Με την παντελή άγνοια του Συντάγματος της χώρας μας! Με την αποποίηση της ιδιότητας του πολίτη! Με τη δειλία μας!

Έχουμε ακόμα λίγο χρόνο. Μπορούμε ακόμα και τώρα να αποδείξουμε –πρωτίστως στους εαυτούς μας– ότι μας αξίζει ο τίτλος του «πολίτη». Ας ενώσουμε τις φωνές μας με αυτές των υγειονομικών. Ας βοηθήσουμε να επανέλθουν στις εργασίες τους αυτοί οι συγκεκριμένοι λειτουργοί της Υγείας, γιατί απέδειξαν έμπρακτα την αφοσίωσή τους στην Ιπποκρατική Ιατρική και στον Άνθρωπο.

Έχουμε ευθύνη! Τουλάχιστον εμείς ας είμαστε τίμιοι και ας την αποδεχτούμε. Ας αφήσουμε για άλλους το ακαταδίκτο!

* Η Αγγελική Παπαζάνη είναι φιλόλογος